

Consequents; men for os Andre, som søge at fastholde det Standpunkt, at det er Embedsmændens egne Penge, han indsætter, og altsaa hans egen Formue, han derved erhverver, er det nødvendigt ikke at gaae ind paa det Forslag, der er stillet under Nr. 20; deri ligger altsaa Uoverensstemmelsen. Naar det ærede Medlem har henviist til, hvad jeg før sagde, nemlig at Formuesstraf ikke her passende vil kunne finde Anvendelse, vil det sees, at det netop er den samme Uoverensstemmelse, der ligger os imellem. Naar det ærede Medlem siger, at en Embedsmand ved Afledigelse uden Pension lider et Slags Formuestab, har han ikke Ret, thi naar Pensionsloven fastsætter, at Pensionen skal bortfalde, naar en Embedsmand aflediges ved Døds, gaaer den ud fra et ganske andet Synspunkt, idet Pensionen nemlig ifølge hele den Betragtning, hvorpaa Pensionsloven hviler, ikke staaer som en Opsamling af Embedsmændenes Lønning, men som en Gælds, Staten giver veltjente Embedsmænd, kun saadanne og ikke andre. Derfor have vi ogsaa Pensionslovens § 6, og i det Dødsfald den vedkommende Embedsmand ikke er veltjent, hder Staten ikke Noget, men dette er noget Andet. Derfor maa jeg bestemt fastholde at Forslaget under Nr. 20 er stridende imod de Grundsætninger, hvorpaa hele vort Forslag er bygget, og at det altsaa ikke bør vedtages.

Det ærede Medlem (Rimestad) gjorde en Indvending imod, hvad jeg havde sagt med Hensyn til Overlevelsesrenter, men det forekom mig, at han heller ikke havde Ret deri. Det ærede Medlem gjorde nemlig den Bemærkning, at det er en frivillig Sag, om en Mand vil gifte sig, og dette er forsaavidt sandt, men det er af det Slags theoretiske Betragtninger, som praktisk ganske svinde bort, thi vistnok kan en Mand undlade at gifte sig, men, naar man betragter Embedsstanden i dens Heelhed, naar man betragter det hele Complex af et saa stort Antal Statsborgere, kan man fornuftigvis ikke sige, at de kunne undlade at gifte sig. Det er altsaa givet, at det for en stor Deel af Embedsmændene vil være nødvendigt at gifte sig, og man kan altsaa ikke sige, at det, at paalægges dem denne Byrde, er urigtigt. Naar det ærede Medlem dernæst

har sagt, at Loven om Overlevelsesrenter fastsætter Maaden, hvorpaa man kan unddrage sig denne Forpligtelse, er dette ogsaa ganske sandt, nemlig, naar man paa anden Maade kan sikkre sine Efterladte, naar man f. Ex. kan vise, at man er i Besiddelse af en saa stor Formue, at den giver en ligesaa stor Rente, og naar man vil finde sig i at levere denne Formue til Finansministeren, eller at lade den paaaffrive saadanne bindende Forpligtelser, at Renten ikke kan anvendes paa anden Maade. I saa Fald kan man blive fri for at sikkre sin Enke Overlevelsesrente, men for det Første vil det sees, at en saadan Bestemmelse kun kan faae en meget indskrænket Anvendelse, thi for alle dem, der ikke have en saadan Formue, og for dem, der selv anbringe den, er Bestemmelsen aldeles værdiløs. Dernæst er der ifølge min Betragtning, heller Intet i veien for at vedtage noget Egnende med Hensyn til Pensionerne, saaledes at en Embedsmand ligeledes kunde sige: Jeg renoncerer i Forveien paa Pension. Hvis dette kunde samstemme med de andre Bestemmelser, hvilket jeg ikke nu skal undersøge, var der efter min Mening Intet i veien for at fastsætte det; thi der er forøvrigt intet Betænkeligt derved. Det ærede Medlem vil altsaa see, at den Parallel, som blev dragen fra Overlevelsesrenten, i det Hele taget ikke var urigtig. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) fremsatte nogle Bemærkninger i Anledning af mit sidste Foredrag, men det forekommer mig, at han ikke deri behandlede mig retfærdigt. Det ærede Medlem meente nemlig, at de Betragtningssmaader, jeg havde gjort gjældende, skulde ligesom gjøre en Afkillelse imellem mig og de Medlemmer af Thinget, som mene, at man aldeles ikke behøver at være betænkt paa Pensioner til Bestillingsmand; men jeg maa dog gjøre gjældende, at det let ved nærmere Undersøgelse vil vise sig, at det slet ikke er dette, som er det Væsentlige ved Sagen. Jeg har fremhævet, at for de Medlemmer, der have den Anskuelse, jeg har, nemlig at man vil komme til at give Bestillingsmændene Pension, for alle de Medlemmer, der ere enige om, at fordi en Mand er Bestillingsmand, men ikke Embedsmand, har